

ЦИЈЕНА:

за Црну Гору на годину 10 перп., на по год.
5 перп.; ван земље 15 франака у злату.за Црну Гору број 10 пара
за Стране Земље број 20 параЛИСТ ИЗЛАЗИ
УТОРНИКОМ И ПЕТКОМ

ВЈЕСНИК

АДРЕСА:

„Вјесник“ Цетиње, (Црна Гора)

ADRESSE:

„Viesnik“ Cetigné (Monténégro)

РУКОПИСЕ ВАЉА СЛАТИ УРЕДНИШТВУ „ВЈЕСНИКА“
А ПРЕПЛАТУ И ОГЛАСЕ АДМИНИСТРАЦИЈИ
ОГЛАСИ СЕ НАПЛАЂУЈУ ПО ПОГОДБИ

Положај на руском бојишту

(Из компетентног руског извора)

Цетиње, 23. јула

Ко год је пажљиво пратио ток руских војних операција у последње вријеме, могао је опазити, да је положај руске војске био неповољан за борбу због искривуданог фронта, који се клинасто пружао према непријатељу. Због тога је лако могуће, да ће Руси изравнати свој фронт. Садашње одступање руске војске пред јаком њемачком навалом на цијелом фронту даје повода за претпоставку, да би у вези са таквим општим стратегијским положајима могао бити евакуисан и варшавски рејон са главним градом истог рејона — Варшавом. Свакако би ова привремена евакуација била у вези са општим савезничким планом, да би се руској војсци омогућили услови за борбу.

При оцењивању садашњег положаја на руском фронту треба узети у обзир огромност непријатељских сила и средстава наперених у последње вријеме особито против Русије. — Узимајући у обзир да и турска војска привлачи један дио руских снага на кавкаском фронту, против Русије је концентрисана сва аустро-угарска војска (изузевши онај дио остављен за дефанзиву против Италије) и око 70 њемачких дивизија појачаних готово цијелокупном њемачком коњицом. Благодаречи великом развоју њемачке индустрије, непријатељ је имао могућности да буде снабђен огромним бројем артиљерије, митраљеза и пушака, као и врло обилном количином муниције.

У осталом Русија, како се чини, има привремених тешкоћа, да своју огромну војску, коју је дигла на непријатеља, снабдије свим средствима сразмјерно потребним за борбу. Али су сада предузете све потребне мјере, нарочито, као што сазнајемо у последње вријеме, општом мобилизацијом руске индустрије за војне потребе, јер се садашње снабдијевање војним материјалом почело осјећати недовољним, због њемачких навала, које су у последње вријеме у великој мјери биле појачане. Ово дакле тренутно недовољно снабдијевање, као што се да закључити, приморавало Русе, да сада пријеђу у дефанзиву.

Треба у осталом примјетити, да и без обзира на то, што су техничке спреме руске биле до сада мање, Руси су успјели херојством својих трупа, да у току ова три мјесеца, откако је почела општа њемачка офанзива, задрже непријатеља и да, наносећи му безбројне губитке, постепено ослабе његово надирање. Судећи по физичном стању њемачких заробљеника, изгледа да је непријатељ доведен до јаке изнурености. Задатак рата у модерно доба не рјешава се преласком тери-

торије од једне стране другој, већ коначним резултатима сукоба живих сила, које треба чувати до краја, а које Русија непрестано развија. Средства руска су неисцрпна и она тек сада почињу развити своју снагу, кад је, како изгледа, снага Аустро-Нијемаца дошла до своје кулминационе тачке, са које мора у будуће безусловно падати.

Цетиње, 23. јула

Њемачка и Аустрија не могу и неће изаћи као побједитељице из овога великога рата, који су оне, и само оне, запалиле и цијеломе свијету наметнуле.

То је једини и стални одговор разума, убјеђења и непристраснога схватања и последице битке на Карпатима, и последице напуштања Пшемисла и Лавова, и последице овога оркана крви и огња око Варшаве.

Војнички најспремније, двије германске царевине ипак не располажу свијема елементима побједе. А и војничка им спрема, у упоређењу са противницима, сваки дан све више опада. Остали елементи: економски, финансијски, политички и психолошки још од почетка рата нијесу у њиховој руци. Нарочито психолошки!

Европа никад неће допустити, да побједи Њемачка и Аустрија. Никад, ма што се догодило.

Њихова побједа донијела би црни повратак унатраг, у еру грубе силе, пљачке и душевнога ропства. Донијела би реакцију и дуги период трзавица и покоља међу народима, који су данас сви и сувише свјесни, а да би се олако могли поробити и ставити под гвоздени маљ једне циничне освајачке владавине. Дух слободе који је у оквиру државног ставио повлашћене побједнице и класе у границе закона, проширује се сада и на све државе у међународном односу, не допуштајући да само велике бројем снагом имају сва права на штету малих и слабих.

Имаћемо још доста искушења, али у коначни успех не може се ни сумњати. За годину дана, откако ратују, Њемачка и Аустрија нијесу се ни за један корак примакле својем циљу. Оне се од њега удаљују.

Изолиране од свијех мора и веза са свијетом, а стегнуте непоборним обручем савезничких армија, које се могу ту и тамо потиснути, али не и развити, и које сваки дан бивају многобројније и спремније — Њемачка и Аустрија на крају крајева морају дочекати судбину опседнутотога утврђења. Њихов је пад неминован, и то ће у историји свијета бити најсјајнији тријумф правде и слободе.

Питање Арбаније

— Поводом окупације Скадра —

(Мишљење мјеродавне француске штампе)

Париз, 21. јула. „Temps“ у рубрици „дипломатска ситуација“ пише:

Извјесни италијански листови јако се узбуђују услед онога што се догађа у Арбанији. Заузимање Скадра од стране Црногораца као и Драча од стране Србијанаца, грчко тражење села, која леже на путу за Бџурат, све то помало буну машу и изазива протесте, који изгледају претјерани, кад се узму у обзир посебне прилике, у којима су се десили ови догађаји. Италијански министар у Драчу, барон Алиоти, пошао је у Рим да конфернше са својом владом. Увјеравају, да је италијанска влада формулисала један начелни протест против ових окупација арбанашког земљишта.

Нужно је да се не увеличавају дипломатске тешкоће, које би се могле појавити из тога, а за које су многобројни сумњиви елементи у Бечу, Берлину и пријестоницама извјесних неутралних земаља расположени да их искористе. Србијанци и Црногорци морали су се одлучити за акцију у Арбанији да учине крај ровењима, која је правила Аустро-Угарска. За обје државе ту је постојала истинска опасност, пошто су им арбанске диверзије чиниле сметње да концентришу све своје снаге против њиховог добро познатог непријатеља. У Београду као и на Цетињу није пропуштено да се нагласи да ове војне окупације имају битно привремено значај и да коначно уређење Арбаније остаје у

рукама Великих Сила. То је и сувише јасно, и из тога се никако не може разумјети узнемиреност која се овим поводом показује у италијанској штампи.

То што узбуђује Италијане, који нарочитом пажњом прате догађаје у Арбанији, то је, што су Србијанци предали Грцима осам села у околини Плоче, али Србијанци су у томе лојално поступили пошто србијанско-грчки уговор од 1913. признаје да та зона припада грчком утицају. Пошто су дошли да је привремено заузму из познатих војних разлога, Србијанци су могли само да ставе ову зону под грчку контролу према својим ранијим обавезама, али се по себи разумије да ово предавање има исто тако привремено карактер као и окупација тачака у Арбанији, које сад држе Србијанци и Црногорци. Италијани немају право што се узнемирују ради онога што називају стављањем ноге на један крај, који они сматрају да је залеђе Валоне. Они заборављају да читаво арбанашко питање Велике Силе треба да поново проуче и да га уреде доведши у склад све легитимне интересе, који су се ту затекли, пошто је искуством доказано да тобожња Арбанија, створена по инспирацијама Аустро-Угарске, није за живот.

Када куче час да се овај тако сложен проблем у истини практично ријешити, озбиљно ће се узети у обзир сви интереси који су се доказали 1912. и који су свјесно принесени на жртву аустро угарској себичности. Сталност једног новог стања ствари у Арбанији зависи од измирења ових интереса. Италија, која ће располагати свијема жељеним гаранцијама што се тиче њеног нарочито повлашћеног положаја на Јадранском Мору и његовој источној обали, не вјерујемо да ће озбиљно чинити сметње једном делу умирења.

Париз, 22. јула. „Temps“ се поново осврће на окупацију Скадра, којим поводом у рубрици „дипломатска ситуација“ пише:

Окупација Скадра од стране црногорске војске представља догађај од врло јаког стварног интереса. Јер је тиме један центар страха у Италији, који је у Арбанији створила Аустро-Угарска, потпуно парализован. Кад се под крај првог балканског рата трупе Краља Николе, последице знамените опсаде заузеле Скадар, Аустро-Угарске се јавно успротивила да тај град, освојен тако тешким жртвама, припадне Црној Гори. Она је ишла тако далеко, да је запријетила својом интервенцијом, ако велике силе не постигну, да цетински кабинет одступи Скадар будућој Арбанији, коју су Аустројанци умјели сасвим потчинити свом политичком утицају. И данас, бечки је кабинет од почетка садашњег рата инспирисао све арбанашке сплетке против Црне Горе и против Србије. Арнаути су усвојили ону тактику, која је оличена у упадима у српску и црногорску границу, не би ли се приморала два брата и савезничка народа да са својих главних фронтава одвоје знатне снаге и тиме олакшају акцију Аустро-Нијемаца. За то се не треба чудити, што су Срби дошли до увјерења, да им ваља ући у арбанашку територију и ради своје безбједности онде заузети важније стратегијске тачке. Црногорску окупацију Скадра, Медове и Љеша изазвале су исте стратегијске потребе.

Неосновано би било држати да се у овом случају ради о напалу на једну земљу, која није директно ангажована у овом конфликту и позивати се на Лондонски Уговор, који је регулисао дипломатски положај Арбаније. Арнаути су очито изазвали акцију Србије и Црне Горе против себе, предајући се с необичним задовољством аустројским интригама. Неумјесно би било захтијевати од Србије и Црне Горе, које су тако биједно биле жртвоване у моменту кад су велике силе повлачиле вјештачку границу Арбаније, да се саме не одбране од силетака свога смутљивог сусједа, тим више што су велике силе, ствараоци независне Арбаније, биле немоћне да те смутње или спријече или угуше. Поврх тога, анархија арбанашка не допушта ни помисао да се ту ради о повреди оне арбанашке државе, која је створена Лондонским Уговором; трагикомични покушај принца Вида увјерио је све необавјештене о одсуству политичке зрелости код тога народа, који због сложености диспаратних елемената и не представља народ.

Више је него очито, да арбанашко питање треба ријешити на здравијој основи, истовремено са свим оним питањима, која су директно или индиректно везана за европски конфликт.

Окупација Скадра, извршена под таквим околностима, представља цијело арбанашко питање у оном смислу, у коме га је изложио у Фореву Офису Андрија Радонић, који се у нарочитој мисији налази у Француској и Енглеској, наиме: *Црна Гора ће увијек ресјекутовати одлуке великих сила, ма да је за њу арбанашко питање животно.* На великим је силама, дакле, да оне коначно одлуче, а сама окупација има привремено карактер. *Али, сам тај факат да је Црна Гора морала ући у Арбанију под неодољивим војним потребама и да себи обезбиједи слободу акције против заједничког непријатеља, доказује да се сигурност ове мале државе не да замислити без Скадра, као и то, колика је погрешка учињена 1913. године, када је Црној Гори, под британском Аустро-Угарске, одузет најбољиданији плод њених побједа.*

Врховна Команда саопштава:

У току 18. јула, непријатељ је отварао артиљеријску ватру у правцу Грахова без резултата.

Један непријатељски аероплан летио је над Граховом и бацао је 4 бомбе.

ТЕЛЕГРАМИ

Крагујевац, 16. јула. У току 14 јула било је слабије артиљериске ватре између нас и непријатеља према Ритопеку, Петки и Текији.

Нашом пјешадском ватром спријечено је непријатељу утврђивање према Хртковцу.

Ниш, 13. јуна. Као што „Будапешти Тудошито“ јавља, на мађарском земљишту за недељу дана од 28 јуна до 4 јула била су 223 пријављена случаја азијатске колере и 80 смртних случајева, и то у Баји 2, у Будимпешти 2, у Дебрецину 65 (2), у Новом Саду 1, у Буљкесу (Бачка) 2 (2), у Доњем Салашу (Бачка) 1 (1), а међу заробљеницима било је 54 обољела и 16 смртних случајева.

Према накнадним извјештајима од 14 до 21 јула било је обољења односно смртних случајева у Ниређхазу међу заробљеницима 19 (9), у Колошвару међу војницима 2, у грађанству 1; од 21 до 27 јула у Ниређхазу међу војницима 4 и међу заробљеницима 22 (22).

Рим, 10. јула. Агенција Стефани објављује Званично аустријско саопштење, у коме се јавља да су одбили наши напади код Подгаје. У саопштењу се без устручавања тврди да су наше групе биле нијане.

Та уобичајена лаж недостојна је врховне команде и не заслужује чак ни деманте. Она има исту вриједност као и наводи те исте команде о јунаштву и храбрости њених трупа које су, и ако јако утврђене и на веома јаким положајима, оставиле за три дана у нашим рукама 3476 заробљеника од којих 76 официра.

Треба упоредити ведром објективношћу италијанских саопштења која су чак пуна пажње према противнику са начином на који аустријска команда покушава да сакрије од своје земље и од иностранства своје стварне неуспјехе.

Париз, 10. јула. У Дарданелима влада затишје после наших успјеха.

Петроград, 11. јула. Саопштење дирекције главног штаба:

У аустријском званичном саопштењу потпуно је неистинит извјештај од 6. јула да су се наше трупе кретале у рејону Залешчки напријед у 7—8 линија, од којих је прва ишла без оружја, тобоже као да хоће да се преда, — и да је ова руска офанзива била сломљена, пошто су Аустројанци осули топовску ватру на непријатеља који је симулирао и нанијели му тешке губитке. Напротив у рејону Залешчки није било никакве руске офанзиве, него су Аустројанци извршили слаб напад који је био одбијен изврљиво нашом артиљеријом. Овакве клеветничке измишљотине не чине част нашем непријатељу и произашле су из крајње узурпаности његових трупа, које често но-

ћу отварају хаотичну ватру, а у јутро онда остављају извјештаје о ображеним побједима и фантастичним нападаима.

Петроград. 12. јула. У рејону Босфора, руски бродови бомбардовали су један турски коњички логор и нанјели му велике губитке. Осим тога запалили су један турски жељезнички воз са намирницама.

Лондон. 13. јула. Г. Чемберлен изјавио је у Доњем Дому, описујући ток операција на Еуфрату, да су Енглези напали и освојили предње главне непријатељске положаје и поред његовог упорног отпора.

Исте ноћи једна топовачка бомбардовала је Назирџех. Турци су се ноћу повукли у переду. Енглеске трупе заузеле су варош.

Париз. 13. јула. Јављају са италијанског фронта да је аустрјски главни штаб евакуисао Горицу и да је пад овог мјеста питање најкорењег времена.

Атина. 14. јула. Од прије 15 дана, краљеве здравље се побољшало. Суверену се враћа снага и његово опорављење је потпуно.

Лондон. 15. јула. Прије него што је изио предлог за одлагање парламента, г. Аскит је дао овај експозе о ситуацији:

Убијеђен је да ће садашњи рат још за неко вријеме бити рат искушења. По том је остао хвалу јуначким напорима руских савезника који задржавају непријатељску најезду. Историја — кажео је — није видјела примјера славније дисциплине и таквог отпора као што су то дале руске армије у току последњих седам недеља. Затим је похвалио Италију чија војска правилно и стално напредује циљу који ће — по његовом мишљењу — ускоро постићи. Што се тиче Француске, рекао је Аскит, да никада братство и другарство није било тако изразито и никада вјера у коначну побједу није била већа него сада. Завршује говор са закључком, да ће Енглеска не само остати господар мора него ће дати и знатан број људи на бојишта, и да ће обилно снабдијевати све државе финансијским средствима за вођење рата.

Вашингтон. 15. јула. После пријемне пете Савезних Држава Америчких у Берлину која је изазвала велику сензацију, коментари штампе још нијесу стигли, али данас примљене депеше свједоче да велико негодовање влада у Америци.

Лондон. 15. јула. Два нариса саопштења помињу нове нападе сјеверно од Сусеса. Непријатељ је предузео више напада који су одбијени после јаке борбе. И у Аргони је пропао један напад у самом покушају.

На источном бојишту бјесни велика битка на цијелој линији од залива Риге, па све до границе Бесарабије. Најглавније што треба поменути, то је да се Варшава још држи и да се непријатељ врло мало приближио својој циљу.

У најновијем руском саопштењу јавља се да огромни обухватни покрет Фон Билова од покрајина Балтичког Мора није напредовао. Непријатељ је потиснут с оне стране Јесје. Руси се јуначки боре на Нареву. Својим енергичним нападима, Руси су одбили Нијемце у области Ројана где се води нарочито јака борба.

Амстердам. 15. јула. Руси дају величанствен отпор. Они су одржали све важне положаје. Нијемци су имали извјесног успјеха у њеманском сектору, али су били задржани пред Варшавом.

Рим. 15. јула. Два италијанска контракорњера заузела су осматрачку стражарицу у Пелагоси.

Италијанска вјештадија имала је знатног успјеха на Сочи и на лијевој крилу заробила 1600 војника.

Амстердам. 15. јула. Нијемци су на варош Анверс ударили глобу од 250.000 франака ради манифестација приликом дана белгијске свечаности, и ако су били Нијемци предузели све мјере да Белгијанци у томе спрече.

На рођен дан Краљице Јелисавете становништво је приредило нарочито молествије које је било посвећено од многобројног лојалног становништва.

Париз. 15. јула. Французи најпредују у Војсима.

Париз. 15. јула. Французи су најредовали у рејону Минстера.

Берлин. 15. јула. Нијемци признају француске успјехе у Војсима.

Рим. 15. јула. Аустријанци, пошто су припремили напад интензивним бомбардовањем у ноћи од 13. јула, пошљи су на јуриш у којему је пјешадију потпомогала артиљерија, али су били потпуно одбијени.

У зони Монтенера наставља се огорчена борба поред све магле која спречава артиљерију да успије дјелује.

У сектору Плава, операције се развијају нама у прилог.

На Красу наставља се врло огорчена борба.

Дуж читавог фронта наше трупе успијешно напредују и успијеле су према Пла-

дин-Спера да заузму врло важан положај, Сан Микеле, који додунује читавом висоравни, али ради бомбардовања непријатељске артиљерије наше чеоце трупе биле су приморане да се повуку мало иза гребена где се држе.

У центруму, наше напредовање према селу Сан Мартино продужава се.

На десном крилу, комбинаином акцијом артиљерије и пјешадије освојили смо положај Монте Сесбуси, и мало по мало одатле отјерали смо непријатеља који се ту био јако ушанчио. Заробили смо око 3200 војника, међу којима једног потпуковника са многобројним официрима, зајименивши 5 митраљеза, топове, много пушака и сјрава за бацање бомба поред мноштва муниције и осталог ратног материјала.

Париз. 15. јула. Влада, Скупштина и Сенат објавили су намеру да прославе годишњицу 4. август (по новом) 1914. са двије свечане сједнице у Скупштини и у Сенату. Предсједник Дибо, Дешанел и Вивјани држаће овом приликом говоре, у којима ће утврдити одржање свете уније и националну вољу да се иде до краја овог рата за побједу и за дефинитивно ослобођење француских граница до Рајне.

Петроград. 16. јула. Саопштење њемачког главног штаба које јавља о заузимању руских тврђава Пултуска и Рожана у основи је нетачно, пошто ни варош Пултуск ни варошица Рожан нијесу били нимало утврђени.

Париз. 17. јула. У Дарданелима нема ништа да се истакне осим неколико мањих напредовања наших трупа на десном крилу и активности наших авијатичара који су бомбардовали са успјехом непријатељске авијатичаре сјеверно од Чанка и погодили бомбама депозите бензина, изазвавши знатан пожар.

Петроград. 17. јула. На Црном Мору, наши торпљери водили су двобој против батерија код вароши Шили близу Босфора и уништили у рејону каменог угљена велики пароброд натоварен угљеном и 47 једрењача.

Петроград. 17. јула. Главни Штаб Главкомајандујућег саопштава:

Између Њемена и Дивне, 16. јула, водиле су се борбе између претходница. Јужно од Пауска на лијевој обали Муше у зајемском рејону, непријатељ је поново у ноћи од 16. јула нападе сјеверозападно од Лублине код села Копорца.

У рејону Ковна, непријатељске претходнице напредујући од југозапада приближиле су се предњим утврђењима тврђаве.

На паревском фронту води се нарочито артиљеријски двобој. Између села Каменке на Нереву потиснули смо Нијемце.

На десној обали Нарева сјеверно од Сораци одбили смо са успјехом више непријатељских напада.

На фронту Висле на обје обале њемачког притока Рандовке непријатељ је прешао на неколико мјеста са својим претходницама. На десној обали ријеке Сетр непријатељ је покушао да приђе преко поантона. Наше трупе нападају непријатељска одјељења која су прешла.

Тешка артиљерија порушила је мост непријатељски код села Кобилнице.

Између Висле и Буга 16. јула, непријатељ је извео напад са великим масама на обје обале Вепржа.

У сектору Кимил—Пиаски непријатељ је одбијен са великим губитцима, али дуж лијеве обале Вепржа успио је после упорне борбе да напредује са једном дивизијом и да заузме село Травники, а затим узводно прешао је на десну обалу Вепржа.

Између Вепржа и Буга 16. јула, одбили смо све упорне непријатељске нападе.

На Бугу, у рејону Сокола избацили смо непријатеља из двију линија шанчева, заробивши око 1000 војника са 4 митраљеза.

Код Калуонке одбили смо са успјехом аустријске нападе.

Париз. 17. јула. Према једној депеши „Тажса“, ватра турске артиљерије за вријеме последњих борба на Галипољском Полуострву доказује да је Турска примила велике количине муниције за тешку артиљерију. Та вијест је изазвала у овдашњим политичким круговима извјесно разочарање о држању Бугарске и Румуније.

С друге стране, пак, јављају из Букурешта да ће румунска влада вјероватно дићи амбарго са извоза цералија са обзиром на веома обилну жетву.

Како су Дарданели затворени, три милиона тона цералија отићи ће у Њемачку. Та вијест је најпоузданије потврђена у депешама из Минхена, у којима се јавља да Румунија није још овлаштена за слободан извоз цералија и да се преговори о томе воде под повољним условима. Тврди се да постоје само двије тешкоће. Румунска влада би жељела да добије прано веома широки извоз и хтејла да утовар врши на њемачким вагони-

ма. Главна њемачка управа за жито још се колеба и захтијева боље уклоне, јер је увјерена да ће Румунија попустити. — К. С. П.

Рим. 18. јула. На лијевој обали Висле и код Сокала, Русима је пошло за руком да зауставе аустро-њемачко напредовање.

Рим. 18. јула. Јављају из Петрограда да је наређена општа мобилизација у Сибирији.

Рим. 18. јула. Французима је у Алсасу на висовима Лингенкофа пао у руке богат илиен.

Рим. 18. јула. Енглеска је изјавила да ће привремено окупирати из стратегијских разлога острво Митилену.

Рим. 18. јула. У борбама на Красу, Италијани су заробили 27 официра и 1500 војника, осим тога што су уништили један аустријски јегерски пук.

Петроград. 18. јула. Главни Штаб Главкомајандујућег саопштава:

Између Дивне и Њемена, у ноћи од 17. јула и у јутро истог дана Нијемци су изводили бесплодне нападе на Бауск.

Јужније, на фронту Константинов Кричичин-Субоч-Трошкунци одбили смо непријатељске претходнице.

Западно од Ковна у вече 16 јула помамним бајонетским нападом избацили смо непријатеља са мало знатним силама, који је продужавао своје напоре да приђе на лијевој обали ријеке близу ушћа Шкве и који је источно од Ројама изводио локалне нападе.

У околини села Жабино-Рамбиш одржали смо стари фронт.

На лијевој обали Висле, 17 јула, одбили смо непријатељски напад сјеверозападно од Блонска. Непријатељске трупе које су прешле на фронту Могели-Косенице преко Висле, биле су енергично нападнуте од нас.

У току дана, на сектору низводно од ушћа Радомирке, избацили смо непријатеља из шума на десној обали Висле.

На горњем току Висле, непријатељ се држи у рејону варошице Мачејевиче.

Између Висле и Буга, наше трупе су у ноћи од 17. јула примиле наређење да пријеђу на припремљене положаје у својој позадини. Непријатељ нас није спречавао при заузимању новог фронта на којему су се наше трупе утврдиле 17. јула.

Без борбе смо евакуисали варош Лублине и сектор жељезничке линије између Галеноваја—Александрије—Рејовиц.

На Бугу наше трупе продужавају да избацију непријатеља из извјесних сектора из његових положаја.

Јужно од вароши Сокала, према причању заробљеника, непријатељ је овље претрпјио у току последњих дана, велике губитке.

На осталим фронтима без промјене.

Петроград. 19. јула. Вијести нападају сјеверно од Триескобса 14 јула били су одбијени. Непријатељ напредује од југозапада и приближава се тврђави Ковно. Нијемци су одбијени сјеверно од Сереска.

Амстердам. 19. јула. Берлинско саопштење каже да је ситуација варшавске битке без измјена. Генерал Макензен прешао је у офанзиву јужно од Лублина.

Атина. 20. јула. Грчки пароброди „Смирна“, „Закинтос“ и „Тимнос“, који су недавно узапћени и одведени у Мудрос, ослобођени су. — К. С. П.

Атина. 20. јула. Штамп без разлике странака, коментаришући бугарско-турски споразум, изјављује да ће Грчка у случају да Бугарска ухвати напаст Србију доказати да грчко-српски уговор није празна ријеч и сматраће као своју дужност части да смјеста притекне у помоћ Србији.

Париз. 21. јула. „Ла Патри“ тврди да ће савезници ускоро расолопати са 8 милиона свјежих трупа и ујоређује централне Царевине са једном огромном ојсједнутом тврђавом чији је пад неминуван.

Петроград. 20. јула. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава:

У обалском рејону препуцавање.

На осталом фронту није било акције.

Петроград. 17. јула. Источно од Золотаје Лине, наши авијатичари, поручик Покровски и подофицир Плонски примијетили су из далека аустријски аероплан. Око 8 сати у јутро они су се дигли и стигли непријатеља, дигли се изнад њега и пуцајући из маузерки потискивали га према земљи. Покушаји непријатељског аероплана остали су узалудни и аустријски авијатичари после кратког препуцавања били су приморани да се спусте на земљу. И наш аероплан се за њима спустио на земљу. Наши авијатичари са маузерима у рукама јурнули су на Аустријанце. И аустријском аероплану био је један поручник и један подофицир, који су се одмах предали. Заплијењени аустријски аероплан је сасвим нов, јачине 12 коњских снага, типа „Авиатик“.

Париз. 21. јула. Нијемци јављају да им је пошло за руком да продру у један

француски шанац у Аргони и признају француско напредовање сјеверно од Минстера.

Париз. 21. јула. На источном бојишту јављају Нијемци за заузеће Митаве, као и за напредовање сјеверозападно од Ломже.

Ситуација око Варшаве остаје непријатељска.

Париз. 21. јула. У Алсасу, французи су одбили један њемачки напад и нанјели противнику велике губитке.

Подвизи француских авијатичара настављају се.

Рим. 21. јула. Италијани су предузели офанзиву у Карнији.

На висовима Краса, Италијани су заробили 100 војника и заплијенили митраљеза.

Из Скадра

— Испраћај консула А. Мартиновића —

Данас, 18. овог мјесеца напустио је Скадар уважени црногорски консул г. Алекса Мартиновић, који је своју мисију вршио на савршено задовољство своје драге домовине и љубљеног Господара. Својим боравком овдје г. Мартиновић је умно стећи особито уважење не само код својих већ и код грађана Скадра као виђеног јуристу, како првака тако осталих. Видни доказ симпатија и уважења испољен је приликом његова поласка. На глас о поласку, у стану г. Мартиновића ређале су се корпорације муслимана и католика, предвођене највиђенијим њиховим првацима, да му пожеље срећан пут. Корпорација скадарских Срба као видни пријатељ заштити и особиту пажњу поклонила је г. Мартиновићу сребрну сабљу, а корпорација врачких Срба за исту циљ дјвије скупнице сребрне лестуце. Двоје у 8½ сати пред станом г. Мартиновића окупила се маса његових поштовалаца као и већина војног и грађанског чиновништва те су г. Мартиновића у праћу неколико десетина кола и коњаника — Срба Врачана — допратили до пароброда, где су се са истим љубазно поздравима пожеливши му срећан пут са истрајношћу у служби Домовине и Господара. Д.

Дневник

Допутовао. Његово Краљ. Височанство Књаз Петар, командант Ловћенског Одрета, допутовао је на Цетиње.

Вијести са бојишта. Обраћамо нашој публици пажњу на вијести са бојишта, које наља примати са хладнокрвношћу и оптимизмом. Нема никаква разлога узнемирености и неспокојству. Савезници су ријешени да рат продуже до коначне побједе, ма колико стао жртава и времена. Читалачка публика умољава се да поклада вјеру само оним вијестима, које се саопштавају у нашим листовима. Оне потичу из провјерених извора. Њихово објављивање не може да се врши свакодневно с обзиром на оскудицу у хартији, али ова ће убрзо бити отклоњена. Ради обавјештења читалачка публика има и дневни билтен ратних догађаја у „Телеграфским Вијестима“, које објављују само она саопштења, која претходно пролазе кроз наш Пресбиро. Савезници располажу таквим изобиљем средстава за рат, и у њихову корист је мобилизована материјална снага готово цијелога свијета, тако да би побједа Њемачке и Аустрије могла бити само предмет фантазије. Што се тиче трајања рата, ту ће, наравно, бити потребно још много стрпљења. О миру нема ни помена.

МЕД чисто природни, онако како га је пчела са цвијета унијела у кошницу. —

Продајем оквир перпера 8— (1.2) Нико Ђурановић — Цетиње.

У књијари Ш. Г. Лаковића у никшићу

(1.3) могу се добити сва најновија издања из српске књижевности као: Савремене Библиотеке, Модерне Библиотеке и других издавача;

Све свеске брошура „Савремених Питања“;

Разни српски политички дневни листови, као и књижевни лист „Дело“;

Нова карта европског ратишта

од Ант. Лазина (вел. 65/80 см.) израђена у десет боја са преко 5000 назначених мјеста;

Caucase Empire Ottoman. — Карта руско-турског ратишта;

The Daily Telegraph War Map № 5. — Карта руско-њемачко-аустријског ратишта.

Мартиновић: карта Балкан. Полуострва. Има велику количину карте и куферата трговачког и канцеларијског формата.